

Forfatter: Gierlew, Andreas Christian

Titel: BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Gierlew, Andreas Christian (1824-03-09)

Citation: Gierlew, Andreas Christian: "BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Gierlew, Andreas Christian (1824-03-09)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 123. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000070.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjøbenhavn den 9de Marts 1824.

— — De har Ret: de uophørlige Kassemangler og. Underslæb stige til en utrolig Grad. Saa have vi nu Classelotterie-Inspeeteuren, Major S. med en Deficit af 350,000 Rdl. og det lige under Regjeringens Øine; han s. 124skal i flere Aar ei have aflagt Regnskab, end sige Hans Kassebeholdning været efterseet, og som Bilag fremlagt en heel Mængde Tal Lotterie Sedler for at vise, at Pengene vel ere komne i en kgl. Kasse, men i en urigtig! Han er nu arresteret. Etatsraad S., Casserer i General-Krigs- Commissariatet er i en Kassemangel as c. 50,000 Rbdl., som han længe har vidst at dække vel med fremmede Penge, da han var en stor Pengecommissionair bl. A. for Gen. B., der nylig har havt Pande nok til at sige, at han var glad ved itide at have trukket 100,000 Rdl. ud fra ham, som han havde betroet ham. Tilsidst dækkede han sin Kassemangel ved at undertrykke de Breve, som fra Regimenterne indløb med Remisser, indtil man omsider fik Øinene op, da det bar for sildigt. Flere, blandt dem Grev Raben, en Raben Wichfeldt, Juel i Paris o. A. tabe store Summer ved ham, deels som Kautionister. Og endelig er en Havne Casserer W. tredie Mand, ogsaa for 50,000 Rbdl., tildeels Kassemangel, da han modtog Kassen efter den velmeriterede, fordums Politidirecteur H., som for et Par Aars Tid siden omtrent druknede sig, som hans Client paa en bis Maade vilde lade, som han efterlignede, ved at lægge Uhr osv. fra sig hjemme og ude Kjøle og Hat, troer jeg, medens han selv rømte bort og siden blev paagreben. Man nævner i det Mindste et Par Amtsforvaltere og nogle Toldkasserere. Ru er der givet Ordre til at eftersee alle Kasser, og tillige alle Collegier osv. befalede at indkomme med Beretninger om de under dem sorterende Embedsmænd, som have Oppebørsel, og den bedste Maade at kontrollere dem paa, mieux tard que jamais. Jeg vil og kan ei forsvare disse Ulykkelige, men undskyldte Enkelte noget med først Seddelvæsenet og siden Pengenes Forandring kan man dog, og for at være retfærdig maa man betænke, at disse Moraliteten saa farlige Forhold, saa sørgelige Omvæltninger aldrig fandt Sted i Sachsen, og vel det Land, hvor de aldrig fandt Sted, de ere den offentlige Moralitets Grav, og Regjeringen s. 125gav Exemplet, nødtvunget, som dog altfor let blev fulgt af Mange.

— — Gamle Callisen er død i f. M., jeg troer 82 Aar gl., efterladende sig megen Rigdom. Overhovedet døde mange Gamle i denne Vinter. Schönberg er for nogen Tid siden bleven Ober Hof Marschallens Secretair, for derpå ved Nielsens Død at faae hans Embede, der er feedt i hver Henseende, bedre end en Stats Ministers. Den unge Røepstorff, tout jeune qu'il est. er bleven Stald-Mester og Frøken Colbjørnsens Efterdame siger man alt længe Fru Buchwaldt, hendes Søfter, er bestemt til at blive. Prinds Christians Søn, som var meget farlig syg, er nu i den fuldkomneste Bedring; det skal have bærret en stærk Forraadnelsesfeber, som han tildeels havde paadraget sig ved en Jagt.

Jeg skulde sige Dem Noget om den Holsteenske Constitutions Commission: den arbejder allerede, mais tout en secret. Pechlin har virkelig været heldig, som han kan takke sal. Rosenkrantz for; Brockdorff har jeg seet, man roser ham meget. Jeg formoder, man følger Preussens Exempel — en Skin-Forfatning, den gamle intetsigende, forældede, ubrugelige Stænder-Forfatning; thi noget rigtig dygtigt er det ei at tænke paa, og dette maatte ogsaa ei være partielt for en Provinds, hvor Regjeringen er saa langt fraværende og derfor saa meget vanskeligere kan virke paa og følge Forhandlingerne.